

[Axel Christensen.]

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen mindede om, at han i sin tid, da vi sidst forlængede loven om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, havde udtalt sin mistillid til den kommission, der blev nedsat. Denne mistillid synes jeg er aldeles ubegrundet. Det lovforslag, vi nu formentlig er i færd med at vedtage, er naturligvis, det kan man ikke nægte, ændret i forhold til kommissionens forslag, men det bygger dog tydeligt på kommissionens forslag, på kommissionens arbejde, og jeg er derfor i langt højere grad tilbøjelig til at være enig med det ærede medlem hr. Foss i, at denne kommission har gjort et virkelig fortrinligt arbejde, har lagt synspunkter frem, som måske ellers ikke ville være kommet frem, idet vi her i rigsdagen så mange gange har diskuteret prisloven, også i tidligere handelsministres tid, at det efterhånden var de samme argumenter, der gik igen fra debat til debat.

Det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen mente endvidere, at kommissionen i for høj grad havde været præget af planøkonomi i fast form. Herom er jeg ude af stand til at dømme, da jeg ikke fuldtud er klar over, hvorledes man sondrer mellem planøkonomi i fast og i mere flydende form. Hvad angår de bemærkninger, det ærede medlem fremsatte om de muligheder, der skulle være for, at det kommende prisfald kan sætte sig igennem, ser jeg ikke rettere, end at de ændringer, vi her foretager i prisloven, i allerhøjeste grad fremmer mulighederne for, at et eventuelt kommende prisfald kan få et hurtigt gennembrud. Ved ophævelsen af de gamle stive, i sin tid yderst nyttige, men nu altfor besværlige kalkulationsregler i § 8, stk. 2. og 3., og ved i stedet at sætte de nye formuleringer i § 8 ind sikrer man netop, at prissystemer ikke stivner, og at visse lovfæstnede administrative fremgangsmåder ikke stiller sig i vejen for, at et prisfald kan trænge igennem hele samfundet.

Det samme må vel siges om de ændringer, der går i retning af, at genafskaffelsesprisen påny får sin chance. Det ærede medlem hr. Foss har til morgen læst „Social-Demokraten“ og deri set, at jeg har udtalt, at det, der havde gyldighed, var loven og ikke betænkningen. Den pågældende referent må have misforstået mine udtalelser.

Det, jeg måske noget overflødigt præciserede, var, at det, der er gældende, er lovens tekst og så den fælles betænkning, altså det samme som det, det ærede medlem var inde på, hvorimod mindretalsbetænkningerne naturligvis i højere grad har karakter af programudtalelser og ikke på samme måde kan virke som en uddybning eller et supplement til det, der står i loven således som den fælles af alle parter tiltrådte udvalgsbetænkning kan.

Til det ærede medlem hr. Axel Christensen vil jeg sige, at jeg er helt enig i hans betragtninger om den betydning, det fremover får for dansk erhvervsliv, at produktionsomkostningerne nedbringes, og jeg er også helt enig i, at vi kan ikke opnå noget bedre her, end at erhvervslivet selv føler et medansvar herfor, at erhvervslivet selv i det omfang, administrationens indgriben på disse områder fortsat må være nødvendig, medvirker hertil.

Med disse bemærkninger skal jeg takke ordførerne for de fremsatte udtalelser. Jeg vil også gerne udtrykke min glæde over, at en så vigtig og central lov på det økonomiske område er i stand til at samle så stor enighed bag sig her i rigsdagen.

Henry L. W. Jensen: Med hensyn til min modstand mod kommissionen, var den subjektiv. Det, kommissionen har gjort, er al ros værd, men forholdet er det, at det kunne man have fået uden kommissionen. Det kunne man næsten have nøjedes med at få gennem betænkningen.

Så efterlyste den højtærede handelsminister, hvad planøkonomi i fast form er. Det er f. eks. når man overholder de ortodokse programmer med hensyn til „Fremtidens Danmark“, hvorimod flydende økonomi er det, som den højtærede handelsminister praktiserer, forøvrigt efter min formening aldeles fortræffeligt i den smidighed, der ligger i at tilpasse forslagene efter oppositionens krav.

Formanden: Jeg må give flere ærede medlemmer ret i deres beklagelse over materialernes sene fremkomst og det forcerede tempo, men traditionen kræver dette for landstingets vedkommende henimod sæsonens slutning, og med alderen vil også disse ærede yngre medlemmer sikkert finde denne tradition ubrydelig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.